

В нас не буде весілля. Ми в полі...

Станіслав Чернілевський

В нас не буде весілля. Ми в полі,
де стовпи і дерева, як віхи,
та вітри при питомій сваволі,
та стрижі без родинної стріхи.
Тонкобіжне життя мурашине
до країв хмарових не пристане.
Як обірвана квітка шипшини,
перенешся чужими перстами.
До гітар, на бубнову привтіху,
до жовтневих шальких аплікацій
золотого печального сміху
нами зраджених вільх та акацій.
В нас не буде весілля. Обвали
марних зіль прижухають за нами.
Ті вуста, що тебе цілували,
повсихають в траві полинами.
І розмітять нові видноколи
в золотавих зірках звіробою
срібні бджоли з держави Ніколи —
там, де я лише буду з тобою.